

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/21/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015200219
Dátum vydania rozhodnutia: 23.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015200219.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: A., proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, Špitálska 14, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: KRPZ-BA-KDI21-213/2014-P zo dňa 22. decembra 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/32/2015-33 zo dňa 11. marca 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/32/2015-33 zo dňa 11. marca 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozhodnutia aj „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom č.k. 1S/32/2015-33 zo dňa 11.03.2016 postupom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol a neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p.

Žalobca sa žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 22.12.2014, sp.zn. KRPZ-BA-KDI21-213/2014-P, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV zo dňa 12.11.2014, sp.zn. ORP-P-829/BAIV-ODI-2014, ktorým bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. b/, g/, l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) a bola mu podľa ustanovenia § 22 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona uložená pokuta vo výške 300,- € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 12 mesiacov, zároveň mu uložil povinnosť nahradiť trovy konania vo výške 16,- €.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že sa v intenciách žaloby zaoberal žalobcom vznesenými námietkami a tieto vyhodnotil ako nedôvodné.

Pokiaľ žalobca namietal zmätočnosť rozhodnutia, keďže mu nebolo jednoznačne zrejmé akého rozhodnutia prvostupňového orgánu sa týka, keď na dvoch miestach obsahuje nesprávne uvedenie spisovej značky konania vedeného na prvostupňovom správnom orgáne (namiesto správneho ORP-P-829/BAIV-ODI1-2014 je uvedené ORP-P-829/BAIV-ODI-2014), súd konštatoval, že ide iba o chyby v písaní, ktoré ako to vyplýva z vyjadrenia žalovaného a aj priestupkového spisu boli opravené a žalobca bol o tejto skutočnosti písomne upovedomený, a ktoré v žiadnom prípade nespôsobujú zmätočnosť rozhodnutia.

Takisto sa súd nestotožnil s námietkou týkajúcou sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia z dôvodu, že žalovaný nedostatočne odôvodnil vecné a myšlienkové postupy, ktoré ho viedli k vydaniu rozhodnutia, nevyjadril sa k navrhovaným dôkazom a absentovalo posúdenie v odvolaní uvádzaných pochybení prvostupňového správneho orgánu. Bol názoru, že z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného je dostatočne zrejmé zistenie skutkových okolností, z ktorých prvostupňový, ako i žalovaný v konaní i pri rozhodovaní o priestupku vychádzali. Z obsahu spisového materiálu bolo nepochybne preukázané, že žalobca dňa 04.07.2014 v čase o 17:00 hod v Bratislave na Špitálskej ulici, pri budove Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny viedol ako vodič motorové vozidlo zn. L. ev.č.: M., kde sa plne nevenoval vedeniu vozidla, následkom čoho poškodil zaparkované motorové vozidlo K., ev.č.: C. majiteľa P. Z., ktoré bolo zaparkované na Špitálskej ulici a následne z miesta škodovej udalosti odišiel bez toho, aby bezodkladne upovedomil poškodeného, že mu spôsobil hmotnú škodu na vozidle, a preto sa uvedená škodová udalosť považuje za dopravnú nehodu. Prvostupňový správny orgán, ako i žalovaný pri zisťovaní skutkového stavu vychádzali zo záznamu z dopravnej nehody č.p.: KRPZ-BA-KDI7-356/2014-P, zápisnice z obhliadky miesta dopravnej nehody, plánu miesta dopravnej nehody, fotodokumentácie, obrazového záznamu na CD nosiči, záznamu o podaní vysvetlenia žalobcom a poškodeným, ako i z výpisov vozidiel a z výpisu evidencie vodičov (žalobcu), ktoré tvoria obsah priestupkového spisu. Sám žalobca na ústnom prejednaní priestupku dňa 12.11.2014 do zápisnice skonštatoval, že „... predmetným vozidlom skutočne došlo ku škode na inom vozidle. Je pravdou, že v čase kedy ku skutku malo dôjsť, toto vozidlo mal prenajaté a viedol ho po ulici kde ku skutku malo dôjsť“. „.... že ak by o akejkolvek spôsobenej nehode mal vedomosť, na mieste by zotrval do príchodu privolanej hliadky polície. Keďže zo spisového materiálu vyplýva, že daným vozidlom došlo k poškodeniu iného vozidla, je ochotný nahradiť spôsobenú škodu.“ Nesplnením si povinnosti účastníka dopravnej nehody podľa ustanovenia § 65 písm. a/ a § 66 ods. 2 písm. a/, d/, i/ zákona o premávke došlo k naplneniu skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ustanovenia § 22 ods. 1 písm. b/ zákona o priestupkoch. S uvedeným súvisí aj žalobcova námietka o tom, že záver o spáchaní priestupku nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, keďže jednoznačne potvrdil, že o spôsobení škodovej udalosti nemal vedomosť. S uvedeným sa súd taktiež nestotožnil, pretože to, že žalobca nemal o spôsobení škodovej udalosti vedomosť, ešte neznamená, že z jeho strany vzhľadom na dôkazy obsiahnuté v spise, nedošlo k naplneniu jedného zo znakov skutkovej podstaty priestupku, a to jeho subjektívnej stránky. Z ust. § 3 zákona o priestupkoch vyplýva, že na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie. Nedbanlivosť môže byť aj nevedomá. Teda ak páchatel nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol. Tak ako aj žalovaný, tak aj súd mal za to, že preukazovanie toho, že žalobca nemal vedomosť o spôsobení škodovej udalosti, nemá pre posúdenie jeho zodpovednosti žiadnu právnu relevanciu. Súd dospel k záveru, že žalobcovi neboli upreté jeho procesné práva v konaní pred správnym orgánom. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca bol oboznámený s obsahom spisu, bolo mu oznámené z čoho je obvinený, bol poučený a k veci sa vyjadril, čo následne potvrdil svojím podpisom. S jeho námietkou, že mu nebola daná možnosť navrhnúť dôkazy sa žalovaný v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal tým, že ich považoval za bezpredmetné vzhľadom na to, že bolo jednoznačne preukázané, že žalobca dopravnú nehodu zaviniel.

V súvislosti s námietkou žalobcu, že jednak v rozhodnutí prvostupňového orgánu, ako ani v rozhodnutí o odvolaní nebolo odôvodnené stanovenie miestnej a vecnej príslušnosti prvostupňového orgánu, najmä žiadnym spôsobom nebolo preukázané splnenie procesných postupov pre jej založenie a nebola

odôvodnená opodstatnenosť takéhoto postupu súd uviedol, že prvostupňový správny orgán v záhlaví rozhodnutia uviedol, podľa akého ustanovenia bola založená jeho miestna príslušnosť citáciou ustanovenia § 55 ods. 3 zákona o priestupkoch, pričom žalovaný v súvislosti s námietkou žalobcu ohľadne vyššie uvedených skutočností v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že predmetný spisový materiál bol predložený ODN KDI KR PZ BA podľa ustanovenia § 60 ods. 3 písm. d/ zákona o priestupkoch - správne mu orgánu ODI OR PZ BAI a ten následne uplatnil postup podľa ustanovenia § 55 ods. 3 citovaného zákona a zaslal spisový materiál na správny orgán ODI OR PZ BA IV. V spojení s uvedeným súd dodal, že postúpiť vec možno aj bez súhlasu účastníkov na uľahčenie prejednávania priestupku alebo z iného dôležitého dôvodu. Žalobca neuviedol, že by v obvode ODI BA IV nemal bydlisko resp. pracovisko, namietal iba nepreukázanie splnenia procesných postupov a neodôvodnenia opodstatnenosti takéhoto postupu, avšak podľa názoru súdu uvedená skutočnosť nemusí byť osobitne v rozhodnutí zdôvodňovaná. Na základe daných okolností mal súd za to, že vo veci rozhodoval miestne a vecne príslušný správny orgán, a preto aj túto námietku žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú.

Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného je zrejmé, že nesplnením si povinností účastníka škodovej udalosti, ktoré sú taxatívne vymedzené v ustanovení § 66 ods. 6 o cestnej premávke sa škodová udalosť v zmysle ustanovenia § 64 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona považuje za dopravnú nehodu. Z rozhodnutia je zrejmé, z akého dôvodu bola škodová udalosť posudzovaná ako dopravná nehoda.

Na základe uvedeného krajský súd dospel k záveru, že správny orgán konal v súlade so zákonom, rešpektujúc pri tom základné zásady konania, ako i procesné práva obvineného žalobcu z priestupku a že rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom, preto žalobu podľa ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p. ako nedôvodnú zamietol a neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p.

II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca odvolanie odôvodnil tým, že krajský súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Žalobca mal za to, že krajský súd sa dostatočne nevysporiadal s jeho námietkami, ktoré boli uvedené v žalobe a vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného, a vyjadril sa len k tvrdeniam a obsahu priestupkového spisu žalovaného, pričom žalobca opakovane poukazoval na nesprávnosť a neúplnosť tohto spisu. Krajský súd nevykonal dôkazy, ktoré navrhoval žalobca, a zároveň v napadnutom rozsudku nevysvetlil, prečo nepovažoval za potrebné prihliadať na jeho námietky a návrhy. Žalobca odmietol súdom uvedené tvrdenie „že sa plne nevenoval vedeniu vozidla“ a mal za to, že krajský súd si týmto len osvojil doslovné konštatovanie žalovaného, pričom to nebolo dôkazne zastrešené. Žalobca tvrdil, že sa plne venoval vedeniu motorového vozidla a bol riadne sústredený. Skutočnosť, že krajský súd použil formuláciu správneho orgánu „že sa plne nevenoval vedeniu vozidla“ považoval žalobca za absolútne popieranie zásady rovnosti účastníkov konania, a tým za porušujúce princíp spravodlivého súdneho konania.

Ďalej považoval za rozporné a nepreukázané bez pochybností, keď krajský súd v rozsudku uviedol, že ku škodovej udalosti došlo v čase o 17,00 hod., pričom v priestupkovom spise sa nachádzajú len štyri fotografie z kamerového záznamu v rozhodnom čase, na ktorých je však vidno len väčšie motorové vozidlo tmavomodrej farby a nie je vidieť žiadny stret motorových vozidiel. V spise sa nachádzajú fotografie vozidla značky L. červenej farby s časovým údajom 03.09.2014, t.j. dva mesiace po incidente a mesiac po podaní vysvetlenia žalobcom. Uviedol, že na fotografiách nie je vidieť takmer žiadne poškodenie motorového vozidla L., pričom na poškodenom vozidle je hlboká preliačina. Žalobca mal za to, že krajský súd si bez vykonania dokazovania osvojil argumentáciu žalovaného a nevykonal v tomto smere riadne preskúmanie dôkazov. Krajský súd nebral do úvahy návrhy dôkazov zo strany žalobcu.

Zastal názor, že fotodokumentácia obsiahnutá v priestupkovom spise žalovaného neobstojí ako dôkaz, že spôsobil škodu na motorovom vozidle dňa 04.07.2014 o 17,00 hod., nakoľko na predmetných fotografiách nie je možné identifikovať strety motorových vozidiel, resp. vzájomné poškodenia. Zo zistenia, že žalobca viedol motorové vozidlo v rozhodnom čase na rozhodnom mieste, nie je podľa jeho názoru možné vyvodiť záver o vine. Za rozporné považoval najmä nevysvetlenie ako mohlo dôjsť k stretu dvoch rovnobežne sa nachádzajúcich vozidiel. Žalobca namietal doslovné prepisy častí z rozhodnutia žalovaného, resp. z prvostupňového rozhodnutia, a mal za to, že takýmto konaním si krajský súd osvojil tvrdenia žalovaného a porušil tým právo žalobcu na spravodlivé a nestranné súdne konanie.

Žalobca v odvolaní poukázal na skutočnosť, že nebolo bez pochybností ustálené a potvrdené, že škoda na poškodenom vozidle bola spôsobená motorovým vozidlom žalobcu, že sa plne nevenoval vedeniu motorového vozidla, a že jedine on mohol spôsobiť škodu na motorovom vozidle.

V ďalšom sa nestotožnil s kvalifikáciou udalosti ako „dopravnej nehody“ a opätovne uviedol, že nemal vedomosť o spôsobení škodovej udalosti. Krajský súd nesprávne interpretoval vyjadrenia žalobcu v uvedenom smere a poukázal na to, že skutkovú podstatu priestupku je možné naplniť formou nevedomej nedbanlivosti. Uviedol, že nevedomá nedbanlivosť by bol v tomto prípade naplnená vtedy, ak by účastník dopravnej nehody - vodič mal vedomosť o tom, že má zákonnú povinnosť bezodkladne zastaviť vozidlo a vykonať ďalšie úkony. V prípade nevedomosti o udalosti ako takej nejde podľa jeho názoru o nedbanlivosť, ale o nevedomosť, a preto nemohlo dôjsť k spáchaniu priestupku ako takeého.

Záverom žalobca vyslovil názor, že v konaní nebolo preukázané, že ako jediný subjekt bez pochybností spôsobil škodu na poškodenom motorovom vozidle, a tým sa nemohla naplniť subjektívna stránka priestupku uvádzaného žalovaným. Mal za to, že nie je dokázané, že škoda bola spôsobená vozidlom, ktoré viedol, nie je dokázaný spôsob, akým malo dôjsť k poškodeniu vozidla, nie je dokázané, že by sa dostatočne nevenoval riadeniu vozidla, a že by mal vedomosť o spôsobení škody na inom vozidle, že sa nejedná o dopravnú nehodu, ale o škodovú udalosť a nebolo vykonané dokazovanie vo veci.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, a to pre závažné procesné pochybenie spočívajúce v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bolo posúdenie správnosti rozsudku krajského súdu, ktorým podľa ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: KRPZ-BA-KDI21-213/2014-P zo dňa 22.12.2014, ktorým žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave IV o priestupku č. ORP-P-829/BAIV-ODI-2014 z 12.11.2014.

V správnom súdnictve preskúmvajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo

povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy (t.j. druhej hlavy piatej časti) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.).

Podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (ďalej len „v medziach žaloby“) dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamietla. V zmysle citovaného ustanovenia § 250j ods. 1 O.s.p. príslušný súd rozhodne vo veci samej tak, že žalobu zamietne, ak zistí, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom. Záver o súlade postupu a rozhodnutia správneho orgánu so zákonom sa týka rozsahu a dôvodov, pre ktoré bola žaloba podaná.

Procesnému právu účastníka konania vznášať v žalobe námietky nezákonnosti voči postupu a rozhodnutiu správneho orgánu zodpovedá povinnosť správneho súdu preskúmať rozhodnutie správneho orgánu v rozsahu žalobných námietok, o vznesených námietkach rozhodnúť a pokiaľ ich nepovažoval za dôvodné, vysvetliť a vyložiť, z akých dôvodov. Ak tak správny súd neurobí, zaťaží svoje rozhodnutie nielen vadami spočívajúcimi v porušení všeobecných procesných princípov - podraditeľných pod vadu konania v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. - ale súčasne postupuje aj v rozpore so zásadami vyjadrenými v druhej hlave, siedmom oddiele Ústavy SR (predovšetkým čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2) a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd (ďalej aj „Dohovor“; porov. II. ÚS 9/00, I. ÚS 35/01, I. ÚS 26/94, IV. ÚS 156/03).

Súčasťou práva na súdnu ochranu a na spravodlivý proces je nepochybne aj právo na riadne odôvodnenie súdneho verdiktu, ktoré je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. Je predpokladom toho, aby strany mohli účinne uplatňovať právo na opravné prostriedky. Napokon je predpokladom kontroly výkonu spravodlivosti zo strany verejnosti.

V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené.

S argumentáciou účastníkov sa súd musí vysporiadať, a to v rámci právneho posúdenia, ak ide o argumenty právneho charakteru. Opomenutie vysporiadania sa s relevantnými argumentmi (námietkami) účastníka konania sa v rozhodovacej praxi stabilne považuje za vadu odôvodnenia spôsobujúcu jeho nepreskúmateľnosť. Je nakoniec súčasťou práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 a nasl. Ústavy SR, aby bolo rozhodnutie riadne odôvodnené a aby sa teda súd v rámci odôvodnenia vysporiadal so všetkými relevantnými argumentmi účastníka konania (nález Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 115/03).

Vo svetle vyššie uvedenom, odvolací súd podrobil prieskumu odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom dospel k záveru, že odôvodnenie krajského súdu je nedostatočné, keď sa nezaoberá viacerými námietkami žalobcu, uvádzanými aj v podanom odvolaní.

Pokiaľ teda v posudzovanej veci krajský súd nepreskúmal komplexne žalobcove námietky, podľa názoru odvolacieho súdu postupoval nedôsledne, čím postihol napadnutý rozsudok znakom nepreskúmateľnosti odvolacím súdom, pričom uvedeným postupom bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý a riadny súdny proces, právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde ako aj zásada spravodlivého procesu podľa čl. 46 ods.1 a čl. 38 ods.2 Listiny základných práv a slobôd. Ústavný súd SR už vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“ (IV. ÚS 115/03).

Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho je preskúmať vecnú správnosť prvostupňových súdnych rozhodnutí a nie nahrádzať prieskumnú činnosť súdu prvého stupňa, vrátane odôvodňovania rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel napadnutý rozsudok podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.), a to bez toho, aby sa zaoberal hmotnoprávnou stránkou odvolania.

V ďalšom konaní bude povinnosťou prvostupňového súdu opätovne posúdiť žalobu žalobcu a po dôslednom preskúmaní žalobcom uplatnených námietok znovu o jeho žalobe rozhodnúť a následne svoje rozhodnutie v spojitosti s odvolacími námietkami, riadne a presvedčivo odôvodniť.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvej O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. júla 2016.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 492 ods. 2 ustanovil, že odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.